Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Ιουνίου 1977

περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων νοσοκόμου υπευθύνου για γενική περίθαλψη, και περί των μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

(77/452/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 176 της 15.7.1977, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Ελλάδας	L 291	17	19.11.1979

▼B

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 27ης Ιουνίου 1977

περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων νοσοκόμου υπευθύνου για γενική περίθαλψη, και περί των μέτρων προς διευκόλυνση της πραγματικής ασκήσεως του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών

(77/452/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ:

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως τα άρθρα 49, 57, 66 και 235,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Εκτιμώντας:

ότι, κατ' εφαρμογή της συνθήκης, απαγορεύεται από την λήξη της μεταβατικής περιόδου, κάθε διακριτική μεταχείριση με βάση την ιθαγένεια, όσον αφορά την εγκατάσταση και την παροχή υπηρεσιών· ότι η τοιουτοτρόπως πραγματοποιουμένη αρχή της ίσης μεταχειρίσεως με τους ημεδαπούς εφαρμόζεται ιδίως κατά την έκδοση αδείας που ενδεχομένως απαιτείται για την ανάληψη των δραστηριοτήτων του νοσοκόμου υπευθύνου για γενική περίθαλψη, καθώς και για την εγγραφή ή τη συμμετοχή του ως μέλους στις επαγγελματικές οργανώσεις ή συλλόγους·

ότι κρίνεται, ωστόσο, ενδεδειγμένο να προβλεφθούν ορισμένες διατάξεις που να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση από τους νοσοκόμους υπευθύνους για γενική περίθαλψη του δικαιώματος εγκαταστάσεως και του δικαιώματος της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών·

ότι, κατ' εφαρμογή της συνθήκης, τα Κράτη μέλη υποχρεούνται να μην παρέχουν οποιαδήποτε ενίσχυση, η οποία θα ηδύνατο να νοθεύσει τους όρους της εγκαταστάσεως·

ότι, το άρθρο 57, παράγραφος 1 της συνθήκης προβλέπει την έκδοση οδηγιών για την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων·

ότι κρίνεται σκόπιμο να προβλεφθεί, ταυτόχρονα με την αμοιβαία αναγνώριση των διπλωμάτων, συντονισμός των όρων εκπαιδεύσεως του νοσοκόμου υπευθύνου για γενική περίθαλψη ότι ο συντονισμός αυτός αποτελεί το αντικείμενο της οδηγίας 77/453/ΕΟΚ [3]·

ότι, στα περισσότερα Κράτη μέλη, ο νόμος εξαρτά την ανάληψη των δραστηριοτήτων του νοσοκόμου υπευθύνου για γενική περίθαλψη και την άσκηση αυτών από την κατοχή διπλώματος νοσοκόμου· ότι, σε ορισμένα άλλα Κράτη μέλη, στα οποία δεν υφίσταται η προϋπόθεση αυτή, το δικαίωμα κατοχής του τίτλου του υπευθύνου για γενική περίθαλψη νοσοκόμου ρυθμίζεται πάντως από το νόμο·

ότι, όσον αφορά την κατοχή του τίτλου εκπαιδεύσεως, επειδή μία οδηγία περί αμοιβαίας αναγνωρίσεως των διπλωμάτων δεν περιλαμβάνει αναγκαστικά και την ουσιαστική ισοτιμία της εκπαιδεύσεως στην οποία αναφέρονται τα διπλώματα αυτά, πρέπει

([1]) ΕΕ αριθ. Α 65 της 5.6.1970, σ. 12.
([2]) ΕΕ αριθ. Α 108 της 26.8.1970, σ. 23.
([3]) ΕΕ αριθ. Ν 176 της 15.7.1977, σ. 8.

▼B

να επιτρέπεται η χρήση τους μόνο στη γλώσσα του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως·

ότι, προς διευκόλυνση της εφαρμογής της παρούσης οδηγίας από τις διοικήσεις των Κρατών μελών, τα Κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν την υποβολή από τους δικαιούχους, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις εκπαιδεύσεως που απαιτεί η παρούσα οδηγία, μαζί με τους τίτλους εκπαιδεύσεώς τους, πιστοποιητικού των αρμοδίων αρχών της χώρας καταγωγής ή προελεύσεως που να βεβαιώνει ότι οι τίτλοι αυτοί είναι οι αναφερόμενοι στην παρούσα οδηγία·

ότι, σε θέματα ήθους και εντιμότητος, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ των προϋποθέσεων που απαιτούνται αφ' ενός μεν για την αρχική είσοδο στο επάγγελμα, αφ' ετέρου δε για την άσκηση αυτού·

ότι, σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών, η απαίτηση εγγραφής ή συμμετοχής ως μέλους σε επαγγελματικές οργανώσεις ή συλλόγους, η οποία συνδέεται με τον σταθερό και μόνιμο χαρακτήρα της ασκουμένης δραστηριότητος στην χώρα υποδοχής, θα αποτελούσε αναμφίβολα εμπόδιο γι' αυτόν που παρέχει τις υπηρεσίες, ένεκα του προσωρινού χαρακτήρα της δραστηριότητός του· ότι πρέπει, επομένως, να αποκλεισθεί· ότι χρειάζεται πάντως, στην περίπτωση αυτή να εξασφαλισθεί ο έλεγχος της επαγγελματικής πειθαρχίας, ο οποίος ανήκει στην αρμοδιότητα των επαγγελματικών αυτών οργανώσεων ή συλλόγων· ότι, για τον σκοπό αυτόν και με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 62 της συνθήκης, πρέπει να προβλεφθεί η δυνατότης να επιβάλλεται στον δικαιούχο η υποχρέωση να δηλοποιεί την παροχή υπηρεσιών προς την αρμοδία αρχή του Κράτους μέλους υποδοχής·

ότι, όσον αφορά τις μισθωτές δραστηριότητες του υπευθύνου για γενική περίθαλψη νοσοκόμου, ο κανονισμός του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 της 15ης Οκτωβρίου 1968, «περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων στο εσωτερικό της Κοινότητος» [1], δεν περιέχει ειδικές διατάξεις για τα παρ' αυτού ρυθμιζόμενα επαγγέλματα που να αναφέρονται σε θέματα ήθους, εντιμότητος, επαγγελματικής πειθαρχίας και χρήσεως τίτλου· ότι, ανάλογα με το Κράτος μέλος, οι σχετικές ρυθμίσεις εφαρμόζονται ή δύνανται να εφαρμόζονται στους μισθωτούς, όπως και στους μη μισθωτούς· ότι, οι δραστηριότητες του νοσοκόμου υπευθύνου για γενική περίθαλψη εξαρτώνται στα περισσότερα Κράτη μέλη από την κατοχή διπλώματος, πιστοποιητικού ή άλλου τίτλου νοσοκόμου· ότι οι δραστηριότητες αυτές ασκούνται τόσο από ανεξάρτητους επαγγελματίες όσο και από μισθωτούς ή, ακόμη, υπό την ιδιότητα του μισθωτού και του μη μισθωτού από τα ίδια πρόσωπα κατά τη διάρκεια της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας εναλλάξ· ότι, κατά συνέπεια, για να διευκολυνθεί πλήρως η ελεύθερη κυκλοφορία των επαγγελματιών αυτών εντός της Κοινότητος, κρίνεται αναγκαίο να επεκταθεί η εφαρμογή της παρούσης οδηγίας στους μισθωτούς νοσοκόμους,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

1. Η παρούσα οδηγία ισχύει για τις δραστηριότητες του νοσοκόμου υπευθύνου για γενική περίθαλψη.

2. Κατά την έννοια της παρούσης οδηγίας ως «δραστηριότητες του νοσοκόμου υπευθύνου για γενική περίθαλψη» νοούνται οι

[1] ΕΕ αριθ. Ν 257 της 19.10.1968, σ. 2.

▼B

δραστηριότητες, που ασκούνται υπό τους ακόλουθους επαγγελματικούς τίτλους:

στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:

«Krankenschwester», «Krankenpfleger»·

στο Βέλγιο:

«hospitalier(ère) / verpleegassistent(e)», «infirmier(ère) hospitalier(ère) / «ziekenhuisvierpleger (-verpleegster)»·

στη Δανία:

«sygeplejerske»·

στη Γαλλία:

«infirmier(ère)»·

στην Ιρλανδία:

«Registered General Nurse»·

στην Ιταλία:

«infermiere professionale»·

στο Λουξεμβούργο:

«infirmier»·

στις Κάτω Χώρες:

«verpleegkundige»·

στο Ηνωμένο Βασίλειο:

— *Αγγλία, Ουαλία και Βόρειο Ιρλανδία:*
«State Registered Nurse»·

— *Σκοτία:*
«Registered General Nurse»·

▼A1

στην Ελλάδα:

«διπλωματούχος αδελφή νοσοκόμος».

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΑ, ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΤΙΤΛΟΙ ΝΟΣΟΚΟΜΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΓΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

Άρθρο 2

Κάθε Κράτος μέλος αναγνωρίζει τα διπλώματα, πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που χορηγούνται στους υπηκόους των Κρατών μελών από τα άλλα Κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 1 της οδηγίας 77/453/ΕΟΚ και που απαριθμούνται στο άρθρο 3, προσδίδοντάς τους στην επικράτειά του, όσον αφορά την ανάληψη μη μισθωτών δραστηριοτήτων του νοσοκόμου υπευθύνου για γενική περίθαλψη και την άσκηση αυτών, την ίδια ισχύ με τα διπλώματα, πιστοποιητικά και τους άλλους τίτλους που χορηγεί το Κράτος αυτό.

Άρθρο 3

Τα διπλώματα, πιστοποιητικά και οι άλλοι τίτλοι που αναφέρονται στο άρθρο 2, είναι:

α) *στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:*

— τα πιστοποιητικά που χορηγούνται από τις αρμόδιες αρχές μετά την «staatliche Prufung in der Krankenpflege» (κρατική εξέταση νοσοκόμου),

— οι βεβαιώσεις των αρμοδίων αρχών της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, που πιστοποιούν την ισοτιμία των τίτλων εκπαιδεύσεως, οι οποίοι χορηγούνται από της 8ης Μαΐου 1945 από τις αρμόδιες αρχές της Λαϊκής

▼B

Δημοκρατίας της Γερμανίας, με τους τίτλους που απαριθμούνται υπό τον αριθμό 1·

β) *στο Βέλγιο:*

— το πιστοποιητικό του «hospitalier(ère) / verpleegsassistent(e)», που χορηγείται από το Κράτος ή από τις σχολές που ιδρύθηκαν ή αναγνωρίσθηκαν από το Κράτος,

— το πιστοποιητικό του «infirmier(ère) hospitalier(ère) / ziekenhuisverpleger (-verpleegster)», που χορηγείται από το Κράτος ή τις σχολές που ιδρύθηκαν ή αναγνωρίσθηκαν από το Κράτος,

— το δίπλωμα του «infirmier(ère) gradué(e) hospitalier(ère) / gegradueerd ziekenhuisverpleger(ster)», που χορηγείται από το Κράτος ή από τις ανώτερες παραϊατρικές σχολές που ιδρύθηκαν ή αναγνωρίσθηκαν από το Κράτος·

γ) *στη Δανία:*

— το δίπλωμα του «sygeplejerske», που χορηγείται από σχολή νοσοκόμων, αναγνωρισμένη από το Sundehedsstyrelsen (Εθνικός Οργανισμός Υγείας)·

δ) *στη Γαλλία:*

— το diplome d'Etat d'«infirmier(ère)», που χορηγείται από το Υπουργείο Υγείας,

ε) *στην Ιρλανδία:*

— το πιστοποιητικό του «Registered General Nurse», που χορηγείται από το An Bord Altranais (Nursing Board)·

στ) *στην Ιταλία:*

— το «diploma di abilitazione professionale per infermiere professionale», που χορηγείται από σχολές αναγνωρισμένες από το Κράτος·

ζ) *στο Λουξεμβούργο:*

— το diplôme d'Etat d'«infirmier»,

— το diplôme d'Etat d'infirmier hospitalier gradué,

που χορηγείται από τον Υπουργό Δημοσίας Υγείας, βάσει της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής·

η) *στις Κάτω Χώρες:*

— τα διπλώματα του «verpleger A» «verpleegster A», «verpleegkundige A»,

— το δίπλωμα του «verpleegkundige MBOV» (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige),

— το δίπλωμα του «verpleegkundige HBOV» (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige),

που χορηγούνται από μία εκ των εξεταστικών επιτροπών, οι οποίες διορίζονται από τις δημοσιες αρχές·

θ) *στο Ηνωμένο Βασίλειο:*

— το πιστοποιητικό εγγραφής στο Γενικό Μητρώο, που χορηγείται στην Αγγλία και την Ουαλία από το General Nursing Council for England and Wales, στη Σκωτία από το General Nursing Council for Scotland και στην Βόρειο Ιρλανδία από το Northern Ireland Council for Nurses and Midwives·

▼A1

ι) *στην Ελλάδα:*

— είτε το δίπλωμα της Ανωτέρας Σχολής Αδελφών Νοσοκόμων, επικυρωμένο από το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών, είτε το δίπλωμα των παραϊατρικών σχολών των Κέντρων Ανωτέρας Τεχνικής και Επαγγελματικής Εκπαιδεύσεως, χορηγούμενο από το Υπουργείο Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, και

▼A1

— πιστοποιητικό πρακτικής ασκήσεως του επαγγέλματος της αδελφής νοσοκόμου, χορηγούμενο από το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΕΚΤΗΜΕΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Άρθρο 4

Κάθε Κράτος μέλος αναγνωρίζει ως επαρκή απόδειξη, προκειμένου περί υπηκόων των Κρατών μελών, των οποίων τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλοι τίτλοι δεν ανταποκρίνονται στο σύνολο των ελαχίστων απαιτήσεων εκπαιδεύσεως που προβλέπονται στο άρθρο 1 της οδηγίας 77/453/ΕΟΚ, τα διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους υπευθύνου για γενική περίθαλψη νοσοκόμου, που έχουν χορηγηθεί από τα Κράτη μέλη αυτά προ της θέσεως σε εφαρμογή της οδηγίας 77/453/ΕΟΚ, εφ' όσον συνοδεύονται από βεβαίωση που να πιστοποιεί ότι οι υπήκοοι αυτοί επεδόθησαν πραγματικά και νόμιμα στις σχετικές δραστηριότητες νοσοκόμου υπευθύνου για γενική περίθαλψη επί τρία τουλάχιστον συνεχή έτη, κατά την διάρκεια των πέντε ετών που προηγούνται της χορηγήσεως της βεβαιώσεως.

Οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να έχουν περιλάβει την πλήρη ευθύμη του προγραμματισμού, της οργανώσεως και της διοικήσεως των υπηρεσιών του νοσοκόμου προς τον ασθενή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΧΡΗΣΗ ΤΟΥ ΤΙΤΛΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Άρθρο 5

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 13, τα Κράτη μέλη υποδοχής φροντίζουν να αναγνωρίζεται στους υπηκόους των Κρατών μελών, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις των άρθρων 2 και 4, το δικαίωμα να κάνουν χρήση του νομίμου τίτλου εκπαιδεύσεώς τους, κατά το μέτρο που δεν είναι ταυτόσημος προς τον επαγγελματικο τίτλο, ενδεχομένως δε και της σχετικής συντμήσεως του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεώς τους στην γλώσσα του Κράτους αυτού. Τα Κράτη μέλη υποδοχής δύνανται να επιβάλλουν να συνοδεύεται ο τίτλος αυτός από το όνομα και την έδρα του ιδρύματος ή της εξεταστικής επιτροπής, που τον χορήγησε.

2. Αν ο τίτλος εκπαιδεύσεως του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως του ενδιαφερομένου συγχεεται στο Κράτος μέλος υποδοχής με τίτλο ο οποίος απαιτεί στο Κράτος αυτό συμπληρωματική εκπαίδευση που δεν έχει αποκτηθεί από τον δικαιούχο, το εν λόγω Κράτος μέλος υποδοχής δύναται να επιβάλει στο δικαιούχο να χρησιμοποιεί τον τίτλο εκπαιδεύσεως του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως υπό κατάλληλη μορφή την οποία καθορίζει το Κράτος μέλος υποδοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΡΟΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΣΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΑΣΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΓΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΝΟΣΟΚΟΜΟΥ

Α. Ειδικές διατάξεις περί του δικαιώματος εγκαταστάσεως

Άρθρο 6

1. Το Κράτος μέλος υποδοχής, το οποίο απαιτεί από τους υπηκόους του αποδείξεις ήθους ή εντιμότητος για την αρχική ανάληψη μιας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο

▼B

άρθρο 1, δέχεται ως επαρκή απόδειξη, προκειμένου περί υπηκόων των άλλων Κρατών μελών βεβαίωση χορηγούμενη από την αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως του ενδιαφερομένου που να πιστοποιεί ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις ήθους ή εντιμότητος που απαιτούνται στο Κράτος μέλος αυτό για την ανάληψη της σχετικής δραστηριότητος.

2. Όταν το Κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως δεν απαιτεί απόδειξη ήθους ή εντιμότητος για την αρχική ανάληψη της σχετικής δραστηριότητος, το Κράτος μέλος υποδοχής δύναται να απαιτήσει από τους υπηκόους του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως απόσπασμα ποινικού μητρώου ή, ελλείψει τούτου, ισότιμο έγγραφο, εκδιδόμενο από την αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως.

3. Αν το Κράτος μέλος υποδοχής γνωρίζει σοβαρά και συγκεκριμένα γεγονότα, τα οποία συνέβησαν εκτός της επικρατείας του και δύνανται να έχουν συνέπειες στην ανάληψη της σχετικής δραστηριότητος, δύναται να ενημερώσει σχετικά το Κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

Το Κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως εξετάζει την ακρίβεια των γεγονότων κατά το μέτρο που δύνανται να έχουν συνέπειες στο Κράτος μέλος αυτό ως προς την ανάληψη της σχετικής δραστηριότητος. Οι αρχές του Κράτους αυτού αποφασίζουν οι ίδιες για την φύση και την έκταση των ερευνών που πρέπει να γίνουν, και ανακοινώνουν στο Κράτος μέλος υποδοχής τα συμπεράσματα που συνάγουν απ' αυτές, εν όψει των βεβαιώσεων ή εγγράφων που έχει εκδώσει.

Τα Κράτη μέλη εξασφαλίζουν το απόρρητο των διαβιβαζομένων πληροφοριών.

Άρθρο 7

1. Όταν σε Κράτος μέλος υποδοχής ισχύουν νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, οι οποίες αφορούν την άσκηση μίας από τις αναφερόμενες στο άρθρο 1 δραστηριότητες και αναφέρονται στο ήθος ή στην εντιμότητα του ενδιαφερομένου, περιλαμβανομένων των διατάξεων που προβλέπουν πειθαρχικές κυρώσεις σε περίπτωση βαρέος επαγγελματικού παραπτώματος ή καταδίκης για ποινικό αδίκημα, το Κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως διαβιβάζει στο Κράτος μέλος υποδοχής τις αναγκαίες πληροφορίες για τα μέτρα ή τις κυρώσεις επαγγελματικού ή διοικητικού χαρακτήρα που έχουν ληφθεί κατά του ενδιαφερομένου, καθώς και για τις ποινικές κυρώσεις, που ενδιαφέρουν την άσκηση του επαγγέλματος στο Κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

2. Αν το Κράτος μέλος υποδοχής γνωρίζει σοβαρά και συγκεκριμένα γεγονότα, τα οποία συνέβησαν εκτός της επικρατείας του και δύνανται να έχουν συνέπειες στην άσκηση της σχετικής δραστηριότητος, δύναται να ενημερώσει σχετικά το Κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

Το Κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως ελέγχει την ακρίβεια των γεγονότων, κατά το μέτρο που δύνανται να έχουν σ' αυτό το Κράτος μέλος συνέπειες επί της ασκήσεως της σχετικής δραστηριότητος. Οι αρχές του Κράτους αυτού αποφασίζουν οι ίδιες για τη φύση και την έκταση των ερευνών που πρέπει να διενεργηθούν, και ανακοινώνουν στο Κράτος μέλος υποδοχής τα συμπεράσματα που συνάγουν απ' αυτές εν όψει των πληροφοριών που έχουν μεταβιβάσει δυνάμει της παραγράφου 1.

3. Τα Κράτη μέλη εξασφαλίζουν το απόρρητο των διαβιβαζομένων πληροφοριών.

Άρθρο 8

Όταν το Κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από τους υπήκόους του, για την ανάληψη μίας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 ή για την άσκηση αυτής, έγγραφο σχετικό με τη

▼B

σωματική ή ψυχική υγεία του ενδιαφερομένου το Κράτος αυτό δέχεται ως επαρκή την υποβολή του εγγράφου που ζητείται στο Κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως.

Όταν το Κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως δεν απαιτεί τέτοιο έγγραφο για την ανάληψη της σχετικής δραστηριότητος ή για την άσκηση αυτής, το Κράτος μέλος υποδοχής δέχεται βεβαίωση χορηγούμενη από την αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως η οποία να αντιστοιχεί στις βεβαιώσεις του Κράτους μέλους υποδοχής.

Άρθρο 9

Τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρο 6, 7 και 8 δεν δύνανται να υποβληθούν μετά την πάροδο τριών μηνών από της ημερομηνίας εκδόσεώς τους.

Άρθρο 10

1. Η διαδικασία αποδοχής για την ανάληψη μιας απο τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1, συμφωνα με τα άρθρα 6, 7 και 8, πρέπει να περατούται εντός συντομωτάτης προθεσμίας, το αργότερο δε εντός τριών μηνών από της υποβολής όλων των δικαιολογητικών υπό του ενδιαφερομένου, με την επιφύλαξη των καθυστερήσεων που δύνανται να προκύψουν από ενδεχομενη προσφυγή μετά την λήξη της διαδικασίας αυτής.

2. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 και στο άρθρο 7 παράγραφος 2, η αίτηση περί επανεξετάσεως αναστέλλει την προθεσμία της παραγράφου 1.

Το Κράτος μέλος από το οποίο εζητήθησαν πληροφορίες διαβιβάζει την απάντησή του εντός τριών μηνών.

Το Κράτος μέλος υποδοχής συνεχίζει την προβλεπομένη στην παράγραφο 1 διαδικασία αμέσως μετά την λήψη της απαντήσεως ή από της λήξεως της προθεσμίας αυτής.

B. **Ειδικές διαταξεις περί της παροχής υπηρεσιών**

Άρθρο 11

1. Όταν Κράτος μέλος απαιτεί από τους υπηκόους του για την ανάληψη μίας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 ή για την άσκηση αυτής είτε άδεια είτε έγγραφή ή συμμετοχή σε επαγγελματική οργάνωση ή σύλλογο, το εν λόγω Κράτος μέλος απαλλάσσει της υποχρεώσεως αυτής τους υπηκόους των Κρατών μελών σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών.

Ο δικαιούχος παρέχει υπηρεσίες με τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις, όπως και οι υπήκοοι του Κράτους μέλους υποδοχής· υπόκειται, ιδίως στις πειθαρχικές διατάξεις επαγγελματικού ή διοικητικού χαρακτήρα που εφαρμόζονται στο Κράτος μέλος αυτό.

Όταν το Κράτος μέλος υποδοχής λαμβάνει μέτρα κατ' εφαρμογή του δευτέρου εδαφίου ή περιέρχονται εις γνώση του γεγονότα που αντίκεινται στις προαναφερθείσες διατάξεις, ενημερώνει αμέσως περί αυτού το Κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο δικαιούχος.

2. Το Κράτος μέλος υποδοχής δύναται να επιβάλει στους δικαιούχους την υποχρέωση υποβολής στις αρμόδιες αρχές προηγουμένης δηλώσεως περί παροχής των υπηρεσιών τους, σε περίπτωση κατά την οποία η εκτέλεση της παροχής αυτής συνεπάγεται προσωρινή διαμονή στην επικράτειά του.

▼B

Σε επείγουσες περιπτώσεις η δήλωση αυτή δύναται να γίνει εντός της συντομώτερης δυνατής προθεσμίας μετά την παροχή των υπηρεσιών.

3. Κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2 το Κράτος μέλος υποδοχής δύναται να απαιτήσει από τον δικαιούχο ένα ή περισσότερα έγγραφα που να περιλαμβάνουν τις ακόλουθες ενδείξεις:

— την δήλωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2,

— βεβαίωση που να πιστοποιεί ότι ο δικαιούχος ασκεί νόμιμα τις σχετικές δραστηριότητες στο Κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος,

— βεβαίωση ότι ο δικαιούχος διαθέτει το ή τα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους που απαιτούνται για την παροχή των σχετικών υπηρεσιών και αναφέρονται στην παρούσα οδηγία.

4. Το ή τα έγγραφα που προβλέπονται στην παράγραφο 3 δεν δύνανται να υποβληθούν μετά την πάροδο δώδεκα μηνών από της ημερομηνίας εκδόσεώς τους.

5. Όταν Κράτος μέλος αφαιρεί, εν όλω ή εν μέρει, προσωρινά ή οριστικά, υπό υπηκόους του ή υπήκοο άλλου Κράτους μέλους εγκατεστημένο στην επικράτειά του το δικαίωμα να ασκεί μία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1, μεριμνά κατά περίπτωση, για την προσωρινή ή οριστική ανάκληση της βεβαιώσεως που αναφέρεται στην παράγραφο 3 περίπτωση δεύτερη.

Άρθρο 12

Όταν, σε Κράτος μέλος υποδοχής, η ρύθμιση με ασφαλιστικούς οργανισμούς, των λογαριασμών που αναφέρονται σε παρεχόμενες υπηρεσίες υπέρ των κοινωνικά ασφαλισμένων, προϋποθέτει έγγραφή σε οργανισμό κοινωνικής ασφαλίσεως δημοσίου δικαίου, το εν λόγω Κράτος μέλος, σε περίπτωση παροχής υπηρεσιών που συνεπάγονται μετακίνηση του δικαιούχου, απαλλάσσει της υποχρεώσεως αυτής τους υπηκόους των Κρατών μελών που είναι εγκατεστημένοι σε άλλο Κράτος μέλος. Ο δικαιούχος ενημερώνει προηγουμένως ή, σε επείγουσες περιπτώσεις, μεταγενεστέρως, τον εν λόγω οργανισμό περί της παροχής των υπηρεσιών του.

Γ. **Κοινές διατάξεις περί του δικαιώματος εγκαταστάσεως και της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών**

Άρθρο 13

Όταν, σε ένα Κράτος μέλος υποδοχής, η χρήση του επαγγελματικού τίτλου, η οποία σχετίζεται με μία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1, ρυθμίζεται νομοθετικά, οι υπήκοοι των άλλων Κρατών μελών, οι οποίοι πληρούν τις προβλεπόμενες στα άρθρα 2 και 4 προϋποθέσεις, δύνανται να φέρουν τον επαγγελματικό τίτλο του Κράτους μέλους υποδοχής ο οποίος αντιστοιχεί στο Κράτος αυτό, στις εν λόγω προϋποθέσεις εκπαιδεύσεως και να κάνουν χρήση της συντμήσεώς του.

Άρθρο 14

Όταν Κράτος μέλος υποδοχής απαιτεί από τους υπηκόους του όρκο ή επίσημη δήλωση για την ανάληψη μίας από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1 ή για την άσκηση αυτής, και στην περίπτωση που ο τύπος του όρκου ή της εν λόγω δηλώσεως δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί από τους υπηκόους των άλλων Κρατών μελών, το Κράτος μέλος υποδοχής μεριμνά ώστε να ευρίσκεται στη διάθεση των ενδιαφερομένων κατάλληλος και ισότιμος τύπος όρκου.

▼B

Άρθρο 15

1. Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία ώστε να παρέχεται η δυνατότης στους δικαιούχους να ενημερώνονται περί της υγειονομικής και κοινωνικής νομοθεσίας, καθώς και, κατά περίπτωση, περί της επαγγελματικής δεοντολογίας που ισχύει στο Κράτος μέλος υποδοχής.

Για τον σκοπό αυτό δύνανται να συνιστούν υπηρεσίες ενημερώσεως, από τις οποίες οι δικαιούχοι δύνανται να λαμβάνουν τις αναγκαίες πληροφορίες. Σε περίπτωση εγκαταστάσεως, τα Κράτη μέλη υποδοχής δύνανται να υποχρεώνουν τους δικαιούχους να έρχονται σε επαφή με τις υπηρεσίες αυτές.

2. Τα Κράτη μέλη δύνανται να συστήσουν τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 υπηρεσίες, δίπλα σε αρμόδιες αρχές ή οργανισμούς που ορίζουν εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1.

3. Τα Κράτη μέλη ενεργούν έτσι ώστε, εφ' όσον παραστεί ανάγκη, να αποκτούν οι δικαιούχοι, προς το συμφέρον τους και προς το συμφέρον των ασθενών τους, τις γλωσσικές εκείνες γνώσεις που είναι αναγκαίες για την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητος στο Κράτος μέλος υποδοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Το Κράτος μέλος υποδοχής δύναται, σε περίπτωση δικαιολογημένων αμφιβολιών, να απαιτήσει από τις αρμόδιες αρχές άλλου Κράτους μέλους την βεβαίωση της γνησιότητος των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που έχουν εκδοθεί στο τελευταίο αυτό Κράτος και που αναφέρονται στα κεφάλαια ΙΙ και ΙΙΙ, καθώς και την βεβαίωση του γεγονότος, ότι ο δικαιούχος πληροί όλες τις προβλεπόμενες από την οδηγία 77/453/ΕΟΚ προϋποθέσεις εκπαιδεύσεως.

Άρθρο 17

Τα Κράτη μέλη ορίζουν, εντός της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 19 παράγραφος 1, τις αρχές και τους οργανισμούς που είναι αρμόδιες να χορηγούν ή να δέχονται τα διπλώματα, πιστοποιητικά ή άλλους τίτλους, καθώς και τα προβλεπόμενα στην παρούσα οδηγία έγγραφα και πληροφορίες, ενημερώνουν δε αμέσως περί αυτού τα άλλα Κράτη μέλη και την Επιτροπή.

Άρθρο 18

Η παρούσα οδηγία ισχύει επίσης για τους υπηκόους των Κρατών μελών, οι οποίοι σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68, ασκούν ή θα ασκήσουν ως μισθωτοί μία από τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο άρθρο 1.

Άρθρο 19

1. Τα Κράτη μέλη λαμβάνουν τα μέτρα που είναι αναγκαία για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία εντός δύο ετών από της κοινοποιήσεώς της και ενημερώνουν αμέσως περί αυτού την Επιτροπή.

2. Τα Κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις σημαντικές διατάξεις εσωτερικού δικαίου που εκδίδουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 20

Αν κατά την εφαρμογή της παρούσης οδηγίας παρουσιάζονται σε ορισμένους τομείς μείζονες δυσχέρειες για ένα Κράτος μέλος, η Επιτροπή εξετάζει τις δυσχέρειες αυτές σε συνεργασία με το εν

▼B

λόγω Κράτος και λαμβάνει την γνώμη της Επιτροπής Ανωτέρων Υπαλλήλων επί της Δημοσίας Υγείας, η οποία συνεστήθη με την απόφαση 75/365/ΕΟΚ [1], όπως ετροποποιήθη με την απόφαση 77/455/ΕΟΚ [2].

Εφ' όσον παραστεί ανάγκη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο τις κατάλληλες προτάσεις.

Άρθρο 21

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.

[1] ΕΕ αριθ. Ν 167 της 30.6.1975, σ. 19.
[2] ΕΕ αριθ. Ν 176 της 15.7.1977, σ. 13.